

SARDARABAD

AÑO I. N° 11 BUENOS AIRES

SABADO, 27 de MARZO de 1976

Dos Relevantes Intelectuales Armenios de Beirut Realizan Gira por América

KURT WALDHEIM y el Día Mundial de la Paz

En las 147 Filiales de la UGAB está culminando exitosamente la campaña Pro - Damnificados Armenios del Líbano

La Fundación Calust Gulbenkian ha distribuido durante 1975, 1.3000.000 Dólares para Armenia y la Diáspora.

EN ESTE NUMERO:
Reportaje exclusivo al Jefe de la Resistencia Armada del Partido Armenio Ramgavar de Beirut.

Recientemente gran cantidad de público se había dado cita en la iglesia "Sagrada Familia" de Nueva York.

Estaban presentes representantes de la Organización de Naciones Unidas, relevantes figuras eclesíásticas así como importantes diplomáticos acreditados en el país del Norte.

Tal como muestra la foto estaban sentados uno al lado del otro el Secretario General de la ONU Su Excelencia KURT WALDHEIM y el Primado de la Iglesia Apostólica

Armenia para la América del Norte Su Eminencia Monseñor Torkom Manoogian.

Fue maestro de ceremonias el Reverendo John Lukal S.J. quien introdujo al Arzobispo de Nueva York Su Eminencia el Cardenal Terence Cooke quien se refirió sobre el tema "Efectivas Armas para la Paz".

Entre otras importantes personalidades disertó también el Sr. Carlos Ortiz de Rozas, Representante Permanente de la Argentina ante las Naciones Unidas.

70º ANIVERSARIO

DE LA

1906

1976

UNION GENERAL ARMENIA DE BENEFICENCIA

CORDOBA

Colecta en Ayuda a los Armenios del Líbano

Acudiendo al llamado de nuestro Presidente Vitalicio, señor ALEX MANOOGIAN, en el sentido de reunir fondos para ayudar a los armenios residentes en Beirut, la filial Córdoba de Parekordzagan integró distintas Comisiones colectoras, cuyos resultados damos a continuación.

Dichas Comisiones estuvieron integradas por los señores C. Balian, Z. Delanian,

J. Ohannessian, Carmen Simonian, Harutiun Bilikian, S. Geovoglian, M. Delanian, P. Topchian, A. Guedikian y H. Okkaian.

Como Presidente Honorario de la filial Buenos Aires, agradezco profundamente la preocupación de las Comisiones actuantes, así como la generosa cooperación de cuantos contribuyeron a esta obra de bien.

HAIG EMIRIAN

Hotel Nor Tomarza	\$ 30.000	Kambilian Hnos.	" 2.000	E. Bedirian	" 1.000
Gosarian Hnos.	\$ 20.000	Cholakian e Hijos	" 2.000	J. Armaghanian	" 1.000
Agop Guedikian	" 10.000	J. Merdinian	" 2.000	H. Tatian	" 1.000
Arsen y Juan Melidonian	" 10.000	B. Metrebian e Hijos	" 2.000	H. Kamakian	" 700
E. Guedikian	" 10.000	A. Azadian	" 2.000	Mardiros Ezeguelian	" 500
G. Zobian	" 7.500	Kechichian Hnos.	" 2.000	Hugo Sosa Okkaian	" 500
Nalbandian Hnos.	" 6.000	J. Kechikian	" 2.000	Miriyán Buldukian	" 500
Eoghos C. Daniel y		P. Tobdjan	" 2.000	Sr. Trchenian	" 500
Alejandro Balian	" 5.000	A. Burdjakian	" 2.000	Vahan Seferian	" 500
Carmen y Simon Simonian	" 5.000	E. Berberian	" 2.000	Martin Tchopanian	" 500
F. Azarian	" 5.000	Zacarias Delanian	" 1.500	Hripsime Torosian	" 500
S. Geovoglian	" 5.000	Familia Bilikian	" 1.500	Joaquín Behar	" 500
M. Erezian	" 5.000	Vartanian Hnos.	" 1.500	Techkuhi Alekian	" 500
J. Ashlian	" 5.000	Antonio Berberian	" 1.500	Margarita Tevitian	" 500
A. Aprahamian	" 5.000	L. Sourenian	" 1.500	Simon Karadaghian	" 500
A. Kerlian	" 5.000	Y. Evjanian	" 1.500	Pablo Boyadjian	" 500
Simonian y Missakian	" 5.000	A. Vahanian	" 1.500	Liparig Toutoundjian	" 500
Toros Guedikian e Hijo	" 4.000	N. Minassian	" 1.500	Nicolás Toutpuchian	" 500
C. Kedikian	" 3.000	Vartan Lousararian	" 1.000	Esteban Zakian	" 500
M. Lousararian	" 3.000	Hagop Okkaian	" 1.000	Arturo Simonian	" 500
A. Ayemian	" 3.000	Sra. de Berberian	" 1.000	A. Abrazian	" 500
A. Diubalian	" 3.000	Hagop Hagopian	" 1.000	Hamparzumian y Simonian	" 500
Daglian Hnos.	" 3.000	Simon Simonian (A. Gracia)	" 1.000	N. Rupenian	" 500
G. Balikchian	" 3.000	M. Cholakian	" 1.000	Petenian	" 500
A. Minasian	" 3.000	Ondjian Hnos.	" 1.000	A. Ourfalian	" 500
G. Ketibian	" 3.000	Dr. Roberto Tatian	" 1.000	H. Makakian	" 500
N. Keylichian	" 3.000	Dr. Iskender Kiyumlian	" 1.000	J. Kamakian	" 500
G. Ohanian	" 3.000	Dr. Gabriel Ismirlian	" 1.000	E. Dumanian	" 500
J. Aghasarkisian	" 3.000	Kevoik Sislian	" 1.000	M. Kamakian	" 500
Krikorian Hnos.	" 3.000	Rosa Hazarian de Mugna	" 1.000	C. Erezian	" 500
Dr. Jorge Kasparian	" 2.500	Nazaret Evjanian	" 1.000	Dertadian Hnos.	" 500
Yeremian Hnos.	" 2.500	Kilic Aslanian Ovaguim	" 1.000	O. Kazandjian	" 500
Zartarian Hnos.	" 2.500	A. Nakassian	" 1.000	J. Samerdjian	" 500
Dr. Esteban Issa	" 2.500	Elkanian y Gostanian	" 1.000	J. Dosturian	" 500
A. Assadorian	" 2.500	Andonian Hnos.	" 1.000	Manookian	" 400
Manuel Metrebian	" 2.000	M. Garabedian	" 1.000	Juan A. Kasabian	" 300
Ignacio Metrebian	" 2.000	A. Haquimian	" 1.000	Nazareth Tavitian	" 300
Abadjian Hnos.	" 2.000	V. Dangasian	" 1.000	Armen Silvakian	" 300
Rosa Eilezian	" 2.000	G. Evjanian	" 1.000	M. Delbachian	" 300
Alberto Metrebian	" 2.000	E. Topalian	" 1.000	Onnik Karabadjian	" 100
Carlos Garabedian	" 2.000	Y. Torosian	" 1.000	Berberian Hnos.	" 100
Ing. Aris Kalayan	" 2.000	G. Burdjakian	" 1.000	Beatriz Kirichian	" 100
Yerchanik Keshishian	" 2.000	Keroglian	" 1.000	Kevoik Apikian	" 100
Alejandro Akocsum Kemandjian	" 2.000	A. Issa	" 1.000	T. Beshirian	" 100
		P. Karadajian	" 1.000		

COMUNICADO DE LA COLECTIVIDAD ARMENIA DE CORDOBA

La Colectividad Armenia de Córdoba, tuvo recientemente, que lamentar, el fallo adverso de un juicio que un grupo de maestras del Colegio Incorporado Manuel Belgrano, le había iniciado a principios del año 1975.

Dicho fallo, con montos de haberes indizados, representó una suma de dinero de aproximadamente 50 millones de nacionales que, lógicamente escapa a las posibilidades financieras de la Institución.

Inmediatamente de la sentencia judicial, fueron embargados los bienes y propiedades del Colegio, situación crítica que se ha podido superar por el momento mediante el pago parcial de las obligaciones, merced a la colaboración espontánea de un núcleo de asociados de nuestra Colectividad, a quienes expresamos públicamente nuestro agradecimiento.

Sin embargo y siendo importante aún el saldo a afrontar la Colectividad Armenia de Córdoba confía en la contribución de nuestros connacionales hasta lograr completar la suma indicada.

Toda colaboración será bien recibida, y en tal sentido apelamos a la natural generosidad de nuestros compatriotas.

COMISION DIRECTIVA

UGAB (Fondo Emirian)	\$ 50.000
Gostanian Hnos.	" 30.000
UGAB (Córdoba)	" 20.000
Baliosian Hnos.	" 20.000
Andrés Minassian	" 10.000
Zartarian Hnos.	" 10.000
Antonio Adjemian	" 10.000
Juan Nourikhan	" 10.000
Simón y Carmen Simonian	" 10.000
Kegham Hamparzumian	" 10.000
Nalbandian Hnos.	" 10.000
Eduardo Guedikian	" 10.000
Paramas Tsalikian	" 10.000
Margarita Davitian	" 5.000
Basmalian Hnos.	" 5.000
Alfredo Ohanian	" 5.000
Soc. Benef. Damas Armenias	" 5.000
Melidonian Hnos.	" 5.000
Alejandro Kemandjian	" 5.000
Esteban Issa	" 5.000
Martin Margosian	" 5.000
Miguel Merdinian	" 5.000
Antonio Raúl Berberian	" 5.000
Karekin Der Hairabedian	" 5.000
Sociedad Damas Armenias	" 3.000
Enrique Panosian	" 2.000
Aram Nacassian	" 1.000

Socio y simpatizante del deportivo armenio: el sábado 13 de marzo nuestro equipo inició su participación en el campeonato de 1º C, organizado por la asociación del fútbol argentino. Estamos dispuestos a luchar por el ascenso. Hemos hecho gran esfuerzo y una importante inversión para formar un buen equipo, creemos haber logrado una fuerza respetable. Pero nada más importante que la presencia y las voces de aliento de ustedes.

ES UNA CITA DE HONOR TE ESPERAMOS

nuestros socios y simpatizantes, los necesitamos para concretar nuestros deseos. Y los esperamos en cada cancha donde juegue deportivo armenio, todos los sábados. Y si además creen que pueden ayudar en algo a la institución, acerquese a nuestros dirigentes. Siempre hay un puesto disponible para quien quiere y puede colaborar con Deportivo Armenio.

DIASPORA

ՏԻՐՈՅԹԻ ՀԱՅՈՒԹԻՒՆԸ 90,000

ՏՆԱՐ ԿԸ ՀԱՆԳԱՆԱԿԷ ԼԻՔԱՆԱՀԱՅ ԱՂԷՏԵԱԼԻԵՐՈՒՆ ՀԱՄԱՐ

Հայկական Բարեգործական Ընդհ. Միությունը ու Հայաստանիայ Առաք. Եկեղեցին ձեռք մեռցնելով՝ կը կազմակերպեն իրենց հանդամակութեան ձեռնարկները Մ. Նահանգներու և Քանադայի մէջ, հասնելու համար Լիբանանի մեր քոյրերուն ու եղբայրներուն անձնակից կարիքներուն: Ամէն քաղաք արդէն ստացած է իր հանդամակութեան քրթան և կը շտապ դերակատարել զայն:

Այս կազակցութեամբ Տիբրոյթի միջու պատճէլի վրայ գտնուած է և այս անգամ ևս ան ստաւ առաջին վճռական քայլը՝ այս հանդամակութեան արշաւին մէջ: Մտնողցուած էր մասուի մէջ թէ Տիար Ալեք Մանուկեան հանդամակութեան արշաւը բացած էր 50,000 տարբի նուիրատուութեամբ մը իսկ Տիար Եղուարդ Մարտիկեան նուիրած էր 10,000 տարբ Տիբրոյթի Հայ գաղութին կը մտայ հանդամակու առ նուստին 60,000 տարբ ևս, ամբողջացնելու համար իրեն սահմանուած 12,000 տարբի քաթան:

Տիբրոյթի Հանդամակու Զանձնախումբը Ասենայեա Պր. Մարթին Արզարեանի և գարձակից Ասենայեա Հոյզ. Տ. Փառէն Վրզ. Ա. Եսաբեանի կողմից նախաձեռնութեամբ և նրա իրենց աշխատանքներով արդէն կազմակերպած է ձեռնարկներու շարք մը, որոնց շնորհիւ կը յուսայ ամբողջացնել ակնկալուած գումարը:

Առաջին ձեռնարկը բարթէլլի հասարակ մեր էր որ կաշայա Տէր և Տիկ. Եղ. Մարտիկեաններու շնորհ բնակարանին մէջ, Չորեքշաբթի փետրուար 21ի Երեկոյեան, ժամակցութեամբ յիսունը ուսիկ սպասչիներու:

Հաճելի ու ճաշակատար հիւրասիրութեան մը ետք, Պր. Արզարեան շնորհակալութեան յայտնեց ներկաներուն որ Հայկազակ անողոստ պիտի փութացած էին ներկայ գտնուել սոյն հանդիպման՝ քաջ գիտնալով թէ այդ Երեկոյեան բաժնէր զայլից պիտի արժէր առ նուստին 1000 տարբի քոճարներ թիւն մը: Պր. Արզարեան նաեւ շնորհակալութեան յայտնեց հիւրերնկալ զոյգին: Ապա հիւրերնց ակամատար գաստիտակի և բանաստեղծ Վահէ Վահեանը, որ իրեն պատուիրակ և հիւր բանաստեղծութեան ժողովուրդէն՝ իր բարձակութեան վրէժը բերուած ի հանդամակութեան այս արշաւին: Յարդիւր բանաստեղծը հաշիւին և անդիւրին լեզուներով կու և յուզիչ կոչ մը ուղարկ ներկաներուն:

Այս առթիւով հիւրասիր Տիբրոյթի իւր գտնուելն նաեւ Ն. Բ. Արիւթեան Լիբանանի Կրթական Զանձնախումբի Ասենայեա Տիբ. Տիարան Վարժապետեան և իր եղբայրը՝ Պրն. Սիւրբի Վարժապետեան, որոնք նա լրացուցիչ տեղեկութիւններ հազարեկցին Լիբանանի Հայոց կայսութեան մասին:

Արտասուջ էին խօսքերը հանդամակութեան արշաւի ընդհանուր Ասենայեա Տիար Եղուարդ Մարտիկեանի, որ բաւ թէ մեր ժողովուրդին

DONACIONES A UGAB

Por Aram Hairabedian

Vartuhi Hairabedian	\$ 10,000
Mihran Sarafian y Sra.	" 1,000
Eduardo Kopuchian y Sra.	" 1,000
Juan Yernazian y Sra.	" 1,000
Hnos. Rizian y Sra.	" 1,000
José Narkizian y Sra.	" 1,000
Vahan Kalfayan y Sra.	" 1,000
Vartivar Tursarkissian y Sra.	" 500

Por Luisa Mergherian de Sahagian

Haig Emirian y Sra.	\$ 5,000
Manug Sirinian	" 3,000
Aram Yernazian y Sra.	3,000
David Gorganchian y Sra.	" 2,000
Dr. Horacio Hovagimian	" 2,000
Rosa E. de Shahinian	" 2,000
Aram Merdrossian	" 2,000
Boghos Ekmekdjian y Sra.	" 1,000

En memoria:

Rosa Emirian de Shahinian (49 Aniversario fallec. Garabed Shahinian al Fondo Shahinian) " 10,000
Garbis Karababikian (en memoria 1er. Aniversario fallec. Sirarpi Karababikian)	" 500
Sonia Apikoglu (en memoria de Lucy Hoossian)	" 2,000
Nevert Kopuchian (Por Roberto Abate recientemente fallecido)	" 500
Eduardo Kopuchian (Por Roberto Abate recientemente fallecido)	" 500

սահմանուած այս աղէտին մէջ, մենք՝ ամերիկացիք յարիտաւոր պէտք է գտնուք որ կը գտնուինք ստույի վիճակին մէջ՝ քան աղէտաւրի, հետեւորար հաճոքով պէտք է բաժին մը հանենք Լիբանանի մեր քոյրերուն և եղբայրներուն՝ այս սքանչելի Երկրին մէջ մեր ձեռք ձգած բարիքներէն ու վաստակէն:

Մտէն ծանօթ բլլալով բոմնողակ գաղութահայութեան ներթական, բարոյական, կողմակերպչական ու իրթական վիճակին՝ այս անգամ ևս Տիար Ա. Մանուկեան ճշգրիտ պատկերը տեսաւ Լիբանանի Հայ գաղութին ներկայ կայսութեան, և ինտանչանքով ներկայացուց այն հակայ կարիքներ որոնց զիմայ կը գտնուին Բարեգործական ու Լիբանանի մեր գաղութը:

Այս խօսքերէն ուղեւորուած՝ ներկաները սրտաբուր և կրօնով մասնակցեցան հանդամակութեան և տեղւոյն վրայ հասարակեցաւ 30,000 տարբ. այս կերպով Տիբրոյթի իրեն սահմանուած քրթան կարեւոր մասով մը իրազարծած եղաւ, ըսնի Տիբրոյթի զաւժանները հասած եղան 90,000 տարբի:

Փետրուար 29ին գաղութի սպառչիներէն ուրիշ իտմեր մը քաթէլլի հիւր պիտի բլլայ Տէր և Տիկին Ս. Մանուկեաններուն, Մասթիֆիայի Միւլիբին Ինն գեղեցիկ պանդակին

LA FUNDACION

CALUST GULBENKIAN

EN 1975

De acuerdo a una información emanada del Departamento de Asuntos Armenios de la Fundación Gulbenkian, la misma ha destinado un total de 1.296.000 dólares a instituciones y escuelas armenias y a la concesión de becas universitarias.

Como en años anteriores, encabezando la lista figura el rubro de becas universitarias para estudiantes armenios, por un monto que asciende a los US\$ 400.000.

Le siguen las escuelas armenias quienes recibieron un total de 350.000 dólares. Doscientos cincuenta mil dólares fueron otorgados a instituciones académicas y científicas de Armenia para la adquisición de modernos equipos científicos y publicaciones desde el exterior.

Finaliza la lista un número de donaciones varias efectuadas en el transcurso del año anterior.

մէջ: Կահնկարդի որ այդտեղ ևս ժամակցութիւնը բլլայ Տիբրոյթի վայել տասնամեակութեամբ մը:

Իսկ ժողովուրդական ճաշկերպի մը տեղի պիտի տեսնայ կրթակի, Մարտ 21ի Երեկոյեան, Ս. Յովհաննէս Մկրտիչ Եկեղեցու արբանի մէջ, որ պիտի գործադրուի գեղեցիկ յայտարար մը և որտեան բանաստեղծ պիտի լրջ թանաստեղծ Վահէ Վահեան:

Ներկայ նախասեւտութիւններով Զանձնախումբը շատ լրատան է և կը յուսայ որ նշանակուած քրթան գերակատարուի չուսով:

ԹՂԹԱԿԵՑ

Տիբրոյթ, Փետրուար 17, 1976

EDUCACIONAL

Experiencias del Campamento Estudiantil

" M. Manoogian "

INAUGURO SUS CURSOS 1976
EL COLEGIO

MARY MANOOGIAN

¿Cuántos bultos habían en el andén de Constitución? Me parecían miles. Cómo íbamos a transportar tantas unidades, bolsos, paquetes, carpas, valijas y aún transbordar a mitad de camino? Me parecía imposible; sin embargo, no nos faltó ni un pañuelo. Entre cantos y sonrisas y despedidas y alguna lágrima nostálgica, el tren se puso en movimiento. Fue un viaje largo, lleno de sensaciones nuevas para nosotras, y lleno de tierra al cruzar la Patagonia. Todo lo negativo de esta primera parte se trocó en agradable en la segunda. En Ingeniero Iacobacci pasamos a un ¿cómo llamarlo? ¿tren de juguete? ¿trecito de entrecasa? Si hasta los chicos empujaron un vagón para ponerlo en la vía. Todo era de películas en ese tren: la estufa a carbón de piedra, el espectáculo de nuestras pertenencias transformadas en camas y por encima de todo, el escenario indescriptiblemente bello de la Cordillera con sus cumbres nevadas. Así llegamos a la primera parte de nuestro destino definitivo, Esquel. ¿Cómo es Esquel? Había visto alguna vez en postales un pueblito descansado sobre la ladera de una montaña: aquí lo podía visitar. Estuvimos un día y medio en Esquel y no quedó rincón por conocer, sus negocios, su gente, los aborígenes, compramos recuerdos, sacamos fotos, y lo mejor de la estadia conocimos a esa familia maravillosa propietaria del restaurante "La Casa de Tucumán", donde almorzamos; ¡cuántos problemas resolvimos gracias a su extraordinaria gentileza y servicialidad! Llegó el momento de cubrir la última etapa; pronto estuvimos a orillas del lago Futalaufquén con sus cristalinas aguas azules y el anfiteatro de montañas nevadas que lo rodea. Mientras los chicos y el Rector levantaban las carpas, nosotras nos dedicamos a ordenar los bultos y asearnos. Muy cerca del espacio que ocupamos teníamos comodidades sanitarias, algunos negocios de los que nos proveíamos, servicio médico permanente, la Intendencia, una capillita que es un sueño, y lo que es importante, caballos para alquilar. No habíamos terminado de instalarnos casi, cuando el Rector ya nos había organizado un paseo "para desoxidar las bisagras" como decía. ¡Nos hizo caminar ocho kilómetros de ida y otro tanto de regreso! Cuando volví al Campamento no pensaba más que en mi carpa y en mi bolsa de dormir; sin embargo, en lugar de descansar, unos se fueron a cabalgar y otros a contar a los que se quedaron, los detalles del paseo: contemplar una cascada altísima, por supuesto sacar-nos las infaltables fotos, comer frutillas que crecían en lo alto de un cerro, cerca de la cascada. Mientras permanecíamos en el Campamento la vida transcurría apacible: Sergio y Zenón iban a pescar (Sergio sacó

una trucha que alimentó milagrosamente a los treinta y cinco comensales). Gabado, lesa y Arturo jugaban a la pelota y siempre el Rector terminaba sacándose la por jugar junto a las carpas.

El flaco Daniel Doruman como siempre juntando piedras, palos, plantas y bichos para su museo privado. El quinteto de los grandes andaba siempre junto, inseparable y veterano.

Nosotras estábamos también formando grupos definidos: Marta y Mimi siempre riéndose, otras sin despegarse de Graciela, y las restantes siguiendo a Alicia. Cocinaba una carpa por día y otra se encargaba del lavado, alternativamente.

Algo de lo que no voy a olvidarme nunca es el agua cristalina del arroyo donde lavábamos y el sabor del pan casero, aún calentito, que consumíamos. Qué no daría por tener ahora una rebanada, aunque sea, de ese manjar. Nunca me hubiera imaginado que los chicos supieran cocinar, y tan bien. Por ejemplo, el pilav con taskebab, el guiso de papas que era tan rico. Si siempre las comidas nos parecían insuficientes... Ni hablar de los postres: cuando había compota, volaba, el "helvá" desaparecía y si había chocolate, superaba a todos los demás. Hubo una gran expectativa ante el viaje al "Dedal", es una montaña nevada que veíamos a toda hora desde el Campamento. La subida fue trabajosa, lo confieso, con sus tábanos, hormigas, los cañaverales interminables que tuvimos que cruzar, y sobre todo, que no nos dejaban descansar; apenas habíamos respirado un minuto que ya el Rector nos obligaba a seguir adelante. Pero reconozco que valía la pena: además del panorama extraordinario de todos los lagos, con las montañas nevadas enfrente y hasta los puntitos blancos que eran nuestras carpas allá abajo, todo eso que ahora añoro, compensaba nuestros bufidos. Y para broche de oro, la nieve, ¡Cómo nos deslizábamos por la ladera nevada! Había nevado la noche anterior y era cómico caminar: a cada paso que dábamos nos hundíamos en la nieve hasta la rodilla: hicimos bolas y nos tiramos, nos mojamos todas (eso nos preocupaba, ¡qué iban a decir los que nos vieran!). El descenso fue más rápido aunque no más fácil; otra vez los malditos tábanos que no nos abandonaban y zumbaban a nuestro alrededor. Esa noche dormimos como troncos; al día siguiente nos levantamos casi a las once, rendidas de cansancio. La temperatura era baja en la sombra y agradable al sol al mediodía; anochece a las diez y media, casi, y entonces sí hacía frío, como por las mañanas, antes de salir el sol. Un día fuimos a recorrer los lagos en una motonave; el viaje total duró poco más de nueve horas y

Como estaba previsto en el calendario escolar, el miércoles 17 de marzo inició sus cursos regulares el Colegio MARY MANOOGIAN, dependiente de la UNION GENERAL ARMENIA de BENEFICENCIA (filial Buenos Aires) el que este año cuenta en su parte secundaria con hasta tercer año nacional, incorpora a su enseñanza el primer grado primario y eleva, a tres sus salas de Jardín de Infantes que ahora atienden a niños de 3, 4 y 5 años.

El acto inaugural tuvo lugar a las 11 horas en el Salón Sarkis Benklian, y el mismo fue presidido por el señor Arzobispo, Monseñor Papken Abadián y prestigiado con la presencia del Presidente del Consejo Directivo señor Garbis Malkassian acompañado por miembros del mismo el Presidente Honorario señor Haig Emirian, la Presidenta Honoraria Señora Sespuhí Ekhshian, el Rector del Colegio doctor Pascual C. Ohanian, el Director de la Sección Armenia R.P. Arsham Bozoyan, el R.P. Clemente Maldjian, Profesores del Colegio y parientes de los benefactores del mismo.

Estaban presentes todos los integrantes del curso secundario, los del primer grado primario y los mayorcitos del Jardín de Infantes.

El acto comenzó con la entrada solemne de la bandera argentina, tras lo cual Monseñor Abadián procedió a la bendición litúrgica de los cursos, acompañado por todos los presentes. Seguidamente se interpretó el Himno Nacional Argentino coreado por los circunstantes.

Luego el doctor Pascual Ohanian dio la bienvenida a los alumnos comenzando por los más pequeños, esbozando los planes del Colegio para 1976 y todo cuanto el Instituto Mary Manoogian esperaba de sus alumnos. A continuación el R.P. Arsham Bozoyán dió, en armenio, su mensaje al alumnado, cerrando el acto las palabras de Monseñor Abadián quien, también en idioma armenio, se refirió a los ideales de la juventud y a sus metas logradas mediante el estudio y la dedicación permanente.

podimos gozar una vez más de la belleza de la región. Otro día visitamos el Centro de Interpretación y vimos un audiovisual (Claudio lo vió parcialmente porque Doruman no se quiso sacar el gorro); los "fogones" eran breves, por el frío intenso. El Rector nos hablaba cada vez sobre algún tema profundo, importante para nuestra vida y después de la oración nos íbamos a dormir. Bueno, en realidad nos íbamos a las carpas, porque ahí comenzaba una nueva etapa, la de gritarnos cosas de una carpa a otra, o cantar, o cosas por el estilo, hasta que "cierta voz" nos obligaba a callarnos y dormir.

LILIAN KRAPPIDIAN (Alumna de 3er. año)
(Continuará)

MONTEVIDEO

Educación Complementaria en el Colegio Integral Armenio Nubarian

Los alumnos de 1er año en La Fortaleza del Cerro.

Los alumnos de las clases superiores completaron sus estudios en ciencias sociales y naturales con los paseos de fin de semana realizados a distintas partes del país y con los objetivos determinados por las metas que se ha propuesto el currículum en este instituto modelo en el Uruguay.

El día 14 de noviembre los alumnos de 1er año acompañados por sus maestros de español y armenio fueron a pasar el día a la estancia del Sr. José Balian, ubicada a treinta kilómetros de Montevideo a orillas del arroyo Solís Chico.

El anfitrión el joven Armen Balian, avanzado estudiante de Agronomía tuvo la gentileza de guiar la visita en las diversas tareas campestres que era importante observar y participar por niños que acostumbra a vivir en la ciudad.

Además de haber pasado un hermoso día de primavera, en contacto con la naturaleza, los alumnos presenciaron el conteo e inspección de reses vacunas, así como el trabajo en los trigales cuyas mieses ondulan al viento, la esquila de corderos fue otra tarea que entusiasmó a los excursionistas así como la diversidad de divisiones, potreros, campos de sembradío, etc. que habían sido estudiados en los libros pero no imaginados como la realidad los mostró.

Los niños agradecieron la gentileza a los patrones de esta estancia así como la dirección y los docentes por la extraordinaria vivencia de ese día.

El grupo de 1er. año pasó una tarde en la Fortaleza del Cerro conociendo algo sobre nuestra historia y aprendiendo algo sobre la realidad espacial es decir Geografía.

Los niños de 2º y 3º años fueron a Santiago Vázquez, al puente del río Santa Lucía a pasear y aprender.

Una vez terminadas las clases, los alumnos de 4º, 5º y 6º fueron a conocer el recientemente inaugurado puente Paysandú-Colón, esa colosal obra binacional que une a nuestro país con la Argentina, a través del río Uruguay.

Los grupos de 5º y 6º llegaron hasta las termas de Guariyú puesto que pudieron pernoctar en el Colegio Don Bosco que había sido cedido gentilmente para esa ocasión.

El Litoral del río Uruguay atrajo la atención de estos jovencitos que recogieron material y culminaron sus conocimientos con esta realidad geográfica tan importante en la formación del educando.

Pero estos viajes no sólo completan conocimientos, sino que enriquecen espiritualmente a los jóvenes que aprenden a convivir, a cumplir deberes individuales y colectivos, es decir la educación moral, el fomento de virtudes y la discusión en mesa redonda de cada una de las actividades realizadas complementan la educación.

Guatemala y los Armenios

Nuevamente en forma mancomunada, la Unión General Armenia de Beneficencia del Uruguay y la Decana Audición Radio Armenia organizaron una Campaña para recaudar fondos, víveres y ropas en favor de los damnificados por los terremotos de Guatemala.

El acto de cierre de la Campaña se realizó desde los estudios de Radio Armenia en donde su director don Harutiun Rupenian juntamente con directivos de la UGAB hicieron entrega del resultado de la Colecta al Embajador guatemalteco acreditado en el Uruguay y al Presidente de la Cruz Roja uruguayo.

DEPORTIVO ARMENIO EN LA VECINA ORILLA

Presidida por los Sres. Aram Guezikaralian (tesorero), Varoujan Yaghdjian (pro-secretario) y Arturo Feredjian (vocal), partió hacia Montevideo el pasado 2 de marzo del corriente año, la delegación de 5ª división del Club Deportivo Armenio que esa misma noche enfrentó al combinado de 5ª intermedia de la Asociación del Fútbol Uruguayo, como preliminar del partido que por la Copa Libertadores jugaron los clubes Nacional y Peñarol.

A su llegada, fueron alojados en las instalaciones del Club Huracán Buceo que gentilmente cedieron sus directivos a los efectos de permitir la concentración del equipo armenio, hasta 2 horas antes de iniciarse el partido, trasladándose posteriormente al estadio Centenario en micro.

El partido dio comienzo a las 19.00 hs. de Argentina y fue transmitido por las radios armenias de Uruguay y el canal 4 de televisión.

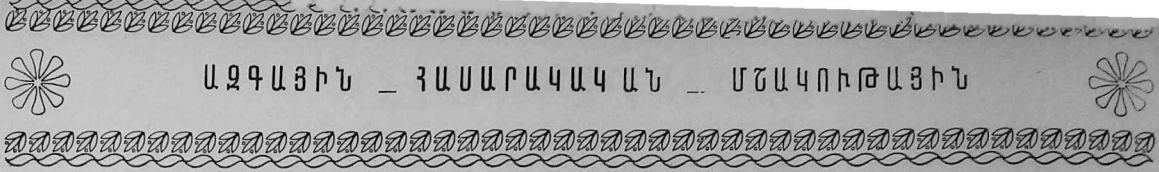
Su desarrollo fue intenso desde la pitada inicial, con jugadas de alta jerarquía técnica, que obligaron al público que se dio cita en número de 70.000 personas a premiar con su ovación y aplauso a los 22 jugadores.

La primera etapa, finalizó con el score igualado en 2 tantos por bando, al promediar el segundo tiempo, los jóvenes de Armenio sintieron el esfuerzo realizado mermando su accionar, indudablemente la fatiga del viaje y el gran despliegue físico llevado a cabo, facilitaron el triunfo de los uruguayos finalizando el partido con el siguiente resultado: Uruguay 5 vs. Deportivo Armenio 2.

Al margen del resultado, la presentación de Armenio en el Centenario significó halago para quienes estuvieron presentes en el estadio al ver la cálida recepción y despedida del muy correcto público uruguayo, que al culminar el match saludó a nuestro equipo con expresiva simpatía.

Posteriormente, la delegación se retiró a cenar a un lugar céntrico, siempre en compañía de los dirigentes del club Huracán Buceo y autoridades de la AUF, para luego retirarse a descansar al primitivo lugar de concentración, regresando a Buenos Aires el día 4 de marzo por la tarde.

El saldo arrojado por esta actuación internacional y la excelente imagen que Armenio dejó en Montevideo, ha movilizó a los directivos, quienes se hallan abocados a la organización de un partido revancha en la Argentina, como retribución a las innumerables gentilezas recibidas que esperamos contará con el apoyo masivo de la colectividad armenia.

ԿՄԲԱԳՐԱԿԱՆ

ՀԱՅՍՏԱՆԻ ՎԱՐՈՒՄՆԵՐԸ՝ ԱԶԳԱՊԱՀՊԱՆՄԱՆ ԿԱՐԵՒՈՐԱԳՈՅՆ ԱԶԳԱԿ

Երբ տակաւին անցեալ տարի, ամբողջ աշխարհի հայութիւնը, վաշտազ թուրքերու կողմէ նախամտածուած եւ գործադրուած մէկ ու կէս միլիոն հայերու ջարդին վախճանաժողովին տակ թող, միացեալ կամքով, բայց կերթ, պարկեշտ, կոպտից եւ ազգավայել ցոյցերով ու արտայայտութեամբ կը պահանջէր Միացեալ Ազգերու Կազմակերպութիւնէն որ իր միջամտութեամբ կատարուէր Հայկական Հարցին նկատմամբ արգարութիւն... Երբ անիրաւուած ու անտեսուած Հայը քաղաքակիրթ ազգերէն չէր պահանջէր, սորբմութիւն, ո՛չ այ գութ՝ այլ արդար հատուցում, թուրքերու կողմէ իրադրութեամբ ազգապահնութեան մը եւ բնապարտուած ու յափշտակուած պապանական մեր հոգեւոր վերադարձը՝ սեփականատէր հայութեան... Երբ ականատես կ'ըլլայք պատերազմներով միջազգային արգարութիւն կամ անարգարութիւն լուծելու մտայնութեան կամ գործելակերպին՝ ա՜նա Հայք, դարերու պատմութիւն եւ մշակույթ ունեցող Հայք, աներաւուած, զրկուած, անտեսուած եւ նոյնիսկ արգահատանքի սործանուցած Հայք՝ խղիւղաբեր եւ աշխատունակ այս Հայք, կը կերակրէ բազմաթիւ վարժարաններ հո՛ն՝ ուր իր գոյութիւնը հաստատուած է:

Պատահականութիւն չէ այս, այլ՝ ազգային հրամայական պահանջը՝ որուն զիտակցութեամբ զօտեպնդութեամբ՝ յաջորդական սերունդներ, արհամարհելով տեսանելի եւ անտեսանելի անհամար դժուարութիւններ՝ կը բազմապատկեն վարժարաններ թիւը՝ վասն ազգապահպանման լաւագոյն եւ հիմնական ազգակ:

Գուրգուրայ, պաշտել ու պաշտպանել, ու մտնուանդ՝ արդիականացնել մեր վարժարանները՝ համերաշխ դարձակցութեամբ, — համապատասխան ներթափանց ու բարոյական դաստիարականց պարաստակամութեամբ սուրբուն — սպասախանառու շրջանակներու, ծնողքներու, եկեղեցական մարմիններու, ազգային կազմակերպութեանց ու միութեանց՝ իւրաքանչիւր հայու ուսին ու սիրտին դրուած հրամայական պահանջը է այսօր:

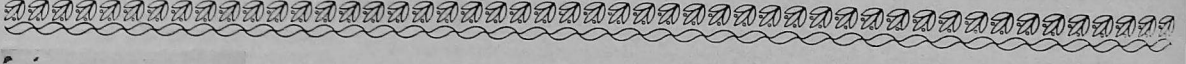
Միայն անտեսուելա ու բարոյապէս պաշտով հիմքերու

վրայ հաստատուած մեր վարժարաններէն կրնանք սպասել որ ունենան իրենց կոչումին ու վարկին վայել անօրինութիւններ եւ ուսուցչական կազմեր, որոնց խնամքին յանձնուած մեր զաւակները, ապահովաբար պիտի ըլլան վաղուան պատուաբեր, գիտակից եւ ազգանուէր մտաւորականներն ու մասնագէտները: Եւ ինչն՝ անոնք պիտի ըլլան ժառանգորդները եւ հետպնդողները Հայկական հարցին բարոյ լուծման:

Այս լուրնուժով է որ մեր գաղութը երաստագիտական զգացումներով կը մօտենայ Հ. Բ. Ը. Միութեան կեդրոնական եւ Տեղական Մասնաճիւղերու վարչութեանց բոլոր բարեբար ազգակիցներն եւ ազգայիններուն, որոնց փառքերուն շնորհին, արդէն իսկ գոյութիւն ունեցող շարք մը մեր վարժարաններու կողքին, վերջին տարիներուն, սկսաւ դորձել արդիական ուսումնարան մը եւս՝ իր մտակազարտէղի, նախակրթարանի եւ երկրորդականի բաժանմունքներով:

Ինչո՞ւ չանդրադառնալ նաև Ուրուկուայի, համեմատաբար շատ աւելի վաղը հայկական գաղութին մէջ, կիսաքիւղ կոչուած եւ օր ըստ օրէ ուռճացող Եուպարեան վարժարանին մասին, ուր կ'ուսանին աւելի քան չորս հարիւր աշակերտներ: Կա՞յ արդեօք աւելի մեծ հոգեկան զոհացում, քան՝ տեսնել նման վարժարան մը՝ ուր, հայ երեխաներ եւ պատանիներ կը դաստիարակուին հայկական սկիւով եւ զգացումով:

Նախընտրութիւն ունենալ հայկական վարժարաններէն մէկուն կամ միւսին, այդ կ'իջնայ ունեւ անհատի զիտակցութեան եւ իրաւասութեան սահմաններէն ներս, բայց՝ սպասել որ մեր կրթական հաստատութիւնները պատշաճօրէն հայրենասէր ու պարտաճանաչ, զիտակից եւ օգտակար քաղաքացիներ զիրենք հիւրընկալող երկիրներուն եւ մարդկութեան՝ այդ պահանջը է՝ եւ, անոյոյ մանօրէն ոչ աք է ըլլայ հիմք եւ հեռանկար, ներկայի եւ ապագայի մեր բոլոր զպրոցական աշխատանքներուն, միտածողութեանց եւ զգացումներուն:

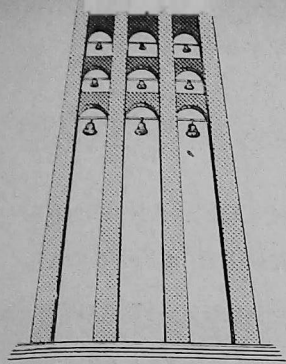
Մեծախորհրդ
Տիար Նահապետ Նահապետեան
Առևտրային Չօգրանեան Մշակ. Միութեան,
Պուկնոս Ալքէս

Լիբանանի մէջ տիրող ներկայ համառարած սուլի, յուսահատութեան եւ անխորհրդազ դժբախտութեան այս օրերուն, ինձի համար ուրախութիւն է ողջունել «ՍՍՐՏԱՐԱՊԱՍ»-ի հրատարակումը Առայնտեանի հետաւոր ամերիկացի միայն: Մօտաբարպէս տարի մը տամք հանձնարք ունեցալ անձամբ հաստատելու թէ Հարաւային Ամերիկայի հայութիւնը ինտելիցում է զարթոնքի նոր շրջան մը: Չօգրանեան Մշակ. Միութիւնը կարենալ որ ունի անտարակիր այդ զարթոնքի եւ վերականգնումի աշխատանքին մէջ: Անասման ուրախութեամբ ակնառու եղայ այդ ուղղու-

թեամբ ձեր ՄԻՌԻԹԵԱՆ տարած ազգօրուս ձեկերուն: «ՍՍՐՏԱՐԱՊԱՍ»-ը կը հանդիսանայ փաստագրային այդ ձեկերուն եւ զբուսակարծիք ձեր յաջողութեան: Ա՜նա թէ ինչու սրտանց կ'ողջունեմ «ՍՍՐՏԱՐԱՊԱՍ»-ը եւ կը շնորհակարար ընդ ընդ այս շատ ուրախ ստիժով:

Համոզուած եմ թէ ձեր զարմակիցներուն Չօգրանեանի բոլոր անդամ — անգամահաններուն ու համակիրներուն հետ ձեռք ձեռք տուած, հաստատա քայլերով, յաջողութեամբ անխախտ հաւատքով պիտի շարունակէք հայրենասիրտով ձեր սուրբ գործը: Կը խնդրեմ որ ընդունելը յաջողութեան սրտային մտքութեանքներու հետ նաև սիրայիբ բարեկեցի-

Միշտ սիրով
ԵՐՈՒՄԵՆԻ ՊԱՊԱՅԵԼԸ

ULTIMO MOMENTO

ԲՆԱՍ. ՎԱՀԷ-ՎԱՀԵԱՆ ԵՒ ՏՕՔԹ. ՏԻԳ. ՎԱՐԹԱՊԵՏԵԱՆ ԱՄԵՐԻԿԱ ԿԸ ՀԱՍԻՆ

Զախէն աջ՝ Պ. Պ. Սիսակ Վարժապետեան, Վահէ-Վահեան Ալիք Մամուկեան, Մ. Արգաբեան, Եդ. Մարտիկեան, Տոբ. Տիգրան Վարժապետեան:

Երկու անուանի ազգային ղեկավարութեան ժամանակաշրջանի Միացեալ Նահանգներ Շ. Բ. Ը. Միութեան և Ամերիկայի Հայաստանեայց Եկեղեցիին կողմէ միասնաբար կազմակերպուած հանդանակութեանը ի նպաստ կիրանանահայութեան՝ կը մտնէ իր ամենէն ետուն փուլին մէջ:

Կիրանանէն յատկապէս եկած՝ մասնակցելու համար հանդանակութեան աշխատանքներուն՝ անոնք իրենց սկանառակ վերջութեանը, և փորձառու ղեկավարի վերջածումներով՝ Ամերիկահայութեան պետի պարզին կիրանանի ազգային ամբողջական պատկերը, և պետի ընտանեակին ղեկի ազգայնաստեղծող կրթութեանը:

Այլ երկու անուանի ազգային ղեկավարներ՝ Բժիշկ Տիգրան Վարժապետեանը և ակադեմիկոս Կարանուհի Վահէ-Վահեանը:

Բժիշկ Տիգրան Վարժապետեանը Ատենայեան է Շ. Բ. Ը. Միութեան կիրանանի վարժարաններուն կրթական Գանձախոյններին, և ծանօթ է որպէս տաղանդաւոր արձակագիր՝ իր պատմութեան հաստիքներով: Ամենէն մուրհակն և ամենէն ազնուական ղեկավարէն մէկը կրթամասնայ ղեկավարութեան՝ անտանտակներ ամբողջ իր անդամատեղի մասնակցութեանը բերած է մեր ազգային - մարտաբանական կեանքին՝ որպէս զբոյժ, բանաստեղծ, վարժարան, և հետագայում անոր ամբողջութեանը:

Նորը: Իր պատրաստակամութեանը՝ վասնպիսից այս օրերուն հեռանալու իր ընտանեակին և առաքելութեանը զայլու Ամերիկայ՝ ապագային է իր անպատ սերունդ ղեկի մեր ժողովուրդը: Բարի գալուստ կը մտայնէր իրեն, և ամբողջական յաջողութեան՝ իր կարեւոր առաքելութեան մէջ: Գիտենք որ ան իր ջանք անկողմ ու հոգորդական խօսքով, իր հայր բարբառով ամբողջութեամբ պետի գրեւ մեր սերունդը՝ մեզի փոխանցելով բուն կրթականութեանը կիրանանահայութեան ներկայիս և նաեւ ապագային մասին: Բժիշկ Վարժապետեան շրջանաւարտ է Պէյրութի Ամերիկեան համալսարանէն, և ապա ուստիոսճի իր մասնակցութեանը վկայականը ստացած է Միչիկընի մէջ:

Մեր միւս անուանի հօրը՝ գրագետ Վահէ-Վահեանը, որ Տնօրէնն է Պէյրութի Շ. Բ. Ը. Միութեան Հիւրերեան Հայալիակական Ամերիկեան՝ որպէս բանաստեղծ և գրական քննադատ հանրածանօթ է ամբողջ Ամերիկայի մէջ: Վաստակաւոր գտնաբեր և ուսուցիչ՝ Հայ Գրականութեան և Լեզուի՝ ան հասցուցած է սերունդներ ամբողջ մասնաբան տնայնորտներու՝ Միչիկընեան Հաստատութեան մէջ: Գրականութեան, Գարուհի Գրական ու Հիւրերեան: Որպէս բանաստեղծ ան համար է գրականութեան հոգ անոր, և իր խմբակցած Արտգրական ամբողջութեանը սրակ և ուղղութեանը:

Եւ իր ամբողջ գրականութեան մէջ ամբողջ հաստատուն: Որպէս ազգային գործիչ՝ ան մասնակցած է Ամերիկահայ կեանքին բոլոր ղեկավար շարժումներուն: Բարի գալուստ կը մտայնէր իրեն, և կը յայտնէր շնորհակալութեան՝ որ փորձառուոր այս շրջանին յանձն առած է գտնուիլ իր ընտանեակին և զայլ Ամերիկայ՝ իր տաղանդը ի սպաս դնելու հանդանակութեան արձախին: Կասկած չունինք որ ան իր սրանշիկ լեզուով և իր խորունկ մերձեցումով՝ մեզի պիտի ներկայացնէ ամբողջական տարրութեանը մեր կրթականութեան, և նաեւ այն պարտաւորութեաններուն, որոնց պէտք է ստանձնենք անպայպ: Վահէ-Վահեան շրջանաւարտ է Պէյրութի Ամերիկեան համալսարանի ընդհանրական բաժնանունքէն:

Իսկական գոհունակութեամբ է որ կողմնակցութեամբ ժամանակը Բժիշկ Տիգրան Վարժապետեանին և Վահէ-Վահեանին: Վաստէնք որ անոնք պետի արժանանան անվերապահ ընդունելութեան՝ իրենց ամբողջ շրջապատին ընթացքին, և առիթ պետի ան Միացեալ Նահանգներու և Գանատայի հայութեան աւելի մօտէն ճանչնալու շիջերը, և բարեկեցութեան իմաստուն, և Հիսկականութեանը արփութեան խօսքը:

ԿԵՂՐՈՆԱԿԱՆ ԳԻՒՄԱՆ
ՄԻՈՅՆԱԿ, ՀԱՆԿԱՆՈՒԹԵԱՆ
Տիրքայր, Յունար 29, 1976

ULTIMO MOMENTO

En breves días efectuará una visita a nuestra ciudad el afamado periodista e intelectual armenio Dr. Nubar Berberian. El mismo, que desde hace largos años es redactor en jefe del diario "Baikar" de Estados Unidos, incluirá además en su gira las ciudades de Córdoba, Rosario Montevideo y San Pablo.

Más detalles en nuestro próximo número

Հ Ա Ր Ց Ա Ջ Ր Ո Յ Ը

ՌԵԿԻՒՄԵՆՏԱԿԱՆ ՆՈՒՅԵՐՈՒ ՀՐԵՄԵՆԵՏՄԵՆ ՀԵՏ

Կրթանոց ՏրոհՅոք քաղաքացիական կրթանոցը ճանդ օրերուն առիթ ունեցալ քանի մը անգամ այցելելու Ռամկալար Արատական կուսակցութեան մարտական ուժերու հրամարտատարութեան կեդրոնը և ուղղակի հիացալ: Այս մեծապէս սպասուելիք օրքան հին տիրոջ անիթի կազմակերպութիւնը, նոյնքան մեր մարտական սպոյ խնայալատութիւնն ու ինքնախոստանութիւնը, որոնք յատկանիչը կը կազմեն Ռամկալար Արատական ուղիքն: Տրոհալարը կը նստէ համարանոցը, զոր կը կրէին հօրաքօրէն, մեր կուսակցութեան կազմակերպ զմուտն Մեծ ու Փոքր Մասիաները կարծիքներու:

Մեր մարտական ուժերու հրամարտարը և իր տեղակալները հիացալով կը պատճառէին այցելուներու՝ իրենց պատասխանատուութեան գիտակցութեամբ, պատկաստագրու լրբնութեամբ և իրենց սիրալից վերաբերմամբ մեր մարտական սպոյ հանդէպ, որոնց մէջ յաջողիք էին ստեղծել հիմնական այս ուժը, որ կու գայ գիտակից նուիրումի և կարգապահութեան տեղերներէն ու կը վերածուի յաղթանակի ամուր հաւատքի: Արդարեւ, մեր սպաքը կը հաւատարմին թէ իրենց գառնուած պատմական ստաբիլութիւնը յաջողութեամբ կատարելու համար ունէին անհրաժեշտ յատկութիւններ: Առանձին խօսակցութիւններու ընթացքին, անոնց արտասպասութիւններուն ընդմէջէն՝ յարգումով այլ հարգաբանութեամբ նկատելի թէ անոնց երակներուն մէջ կ'ընտր Տամատեաններու, Աւետիսեաններու, Եկեղեցեաններու, Չանդարեաններու և մեր միւս անձնուրաց Տերտեաներու հայրենասիրութիւնը:

Այժմ կրկնները զարգած են: Չկայ գէ՛հ յերես ահար որ սպմութ: Համեմատական խաղաղութիւն կը տրի, երկրի մէջ և որչա լատուտութիւն մը, թէկէ երկշտ, հեռագետէ կը սեղալարուի մարտիկի մասնութեան մէջ ու կը ծառայի: Մեր սիրելի Լիբանանը սկսած է վերակենդանի մասնարդ վերադանէ կողմ: Սպասուելիք ներկայ պայմաններուն մէջ, ահտի կրկններէն քանի մը շարքի կողմ, գառնարար գեղերուն վերածնունդ և դատարար կարելի է կոտորել առիթ ստաբիլապահութիւն: Ահա թէ ինչու նախորդակից մեր հարցադրույքը չհասնող է այս օրերու:

ՌԱԽԻ մարտական ուժերու հրամարտարը կը պատասխանէ մեր հարցումներուն:

Հարց.- Ինչպէս ծանօթ է, Լիբանանի հայ կուսակցութիւնները միաձայնութեամբ որոշած էին դրական չլիցութիւնն արդիւնքի և միջամտել չլիցայ Լիբանանի քաղաքացիական հիւններուն, համարուած ըլլալով թէ տարակարծութիւնները կը հարթուին կրակախոսութեամբ, ոչ թէ զինքի ուժով: Արեւմտ մեր կուսակցութիւնները ինչու զինեալ ուժերու պատգարը կ'զգացին:

Պատու.- ձեզ է թէ մեր քաղաքական գեղեկակարներու արշաւումով հայ մարտիկները

չկար գիրք օրդիւրել: Սակայն այդ դրական չլիցութիւնը պահպանուած համար անհրաժեշտ նկատուեցաւ մարտական զինեալ ուժերու կազմակերպումը: Այլուպէս, կուտոյ հակամարտ կողմերը դիւրութեամբ պիտի կարենային ստանալիք ընել հայաստան շրջանները և սպառնալիքական զիրքերու վերածել զանոնք: Մեր քառուղիներն և բարձր չլիցերը օգտագործելով: Այն ատեն ազկար անխուստիկի պիտի դատնար: Ընդունելիք սակայն թէ կրկններու նախորդակից, եթէ հարկ եղած համար պատասխան միջոցները մեք ատնուած ըլլալին, հայութեան կորուստը պիտի սահմանափակուէր որչապէս: Թէկէ այդ օրերուն ոչ ոք, նոյնիսկ ամենէն յոռետես լիբանանցին, կրնար նախատեսել թէ քաղաքացիները կրնային վերածուիլ տարբար միջոցի տեսող անմարտիկաց, ամբողջական քաղաքացիական պատերազմի:

Հարց.- Ի՞նչ կարեւորութիւն կը ներկայացնէր հայրական թաղերու սպառնալիքական զիրքը:

Պատու.- Ինչպէս գիտէք, հայաստան շրջանները կ'ընդգրկեն Պէյրութ մայրաքաղաքը լեռնային բաժնուց Պէյրութ գետակին երկու կողմերը տարածուող թաղամասերը, որոնք շրջապատուած են տարբեր համայնքներու թաղամասերով: Այնպէս որ հայրական շրջաններու իրարու հետ յարաբերութեան և հայ կուսակցութիւններու գործակցութեան տեսակետով կենսական կարեւորութիւն ունէր Պէյրութ գետակին վրայ գտնուող առաջին կամուրջը, որուն գրաւումը կուտոյ կողմերէն մէկուն կամ միւսին կողմը կրնար նեղ կացութեան մատնել նեղ: Միւս կողմէն, հակամարտ ուժերու սահմանակից մեր թաղամասերը սպառնալիքական մեծ նշանակութիւն ունէին ոչ-հայ կուտոյ երկու կողմերուն համար հաւատարմութեան, այն թմաստով թէ իրենց համար կենսական էր հայրական թաղերով իրարմէ բաժնուած, մեկուսացուած իրենց շրջաններուն միացումը: Հայրական թաղերու սպառնալիքական կարեւորութիւնը քաղաքային կերպով երեւան եկաւ, երբ որչա ժամանակ կամուրջը մնաց արձակազէններու (զանազան) հակազին տակ և այնքան խնայ, որ թուան անցած էր համարձակը անցնիլ անիկ: Արձակազիններու գնակներէն ինկան շտաբի և կամուրջը կուտուցաւ «մահուան կամուրջ»:

Ի պատիւ մեր մարտական սպոյ, պէտք է ընդգծել այն կրողութիւնը թէ անոնք զփոխային այդ սպոյներուն մէջ, մահուան գնով «մահուան կամուրջ» օգտագործելին վերաբերելը, զիսկներն փոխադրելու կամ կեդրոնի հրամարտները փոխանցելու համար կամուրջին արեւելեան կողմը գիրք լսուած մեր ուժերուն, քանի մը հետախօսի զիսկը կարուած մնացիւ, Բրիկար ժամանակ:

ԹՂԹԱԿԻՅ
4 Ռեդիտակցութիւն Պէյրութ (Շարունակելի)

PROCERES ARMENIOS MGRDICH AVEDISIAN

Activo dirigente y fundador del Partido ARMENAGAN, Mgrdich Terlemezian-Avedisian ha sido uno de los más realistas y decididos luchadores del movimiento nacionalista armenio.

Durante la Epopeya de Van —3 al 10 de junio 1896— organizó la defensa de la ciudad, encabezando las filas del movimiento lider de Vaspuragan, el Armenaganutiun.

Más tarde mientras Avedisian se encontraba en el convento San Bartolomeo de Aghpad junto a 800 valerosos jóvenes armenios, es atacado por un numeroso contingente turco. Logran sobrevivir 30 armenios.

Mgrdich Avedisian cae muerto, convirtiéndose desde aquel momento en Héroe del Pueblo Armenio.

PERIODICO ARMENIO
"SARDARABAD"
Director: Nahabet Nahabetian
Registro Nacional de la Prop. Intelectual N° 1301,344

REDACCION y ADMINISTRACION
CNEL. NICETO VEGA 4779
1414 BUENOS AIRES
REP ARGENTINA

Impreso en los Talleres Gráficos "ARARAT"
J. ALVAREZ 1017 — 72-2752

FRANQUEO PAGADO
Concesión N° 2176
TARIFA REDUCIDA
Concesión N° 5276